

Azerbaijan

راهنمای فارسی سفر به آذربایجان

ترجمه و جمع آوری مطالب: آژانس هواپیمایی سفری دیگر

راهنمای فارسی سفر به آذربایجان

ترجمه و جمع آوری مطالب: آژانس هواپیمایی سفری دیگر

www.safaridigar.com

”

سخن اول

سلام. این شماره رو به کشور زیبای آذربایجان اختصاص داده ایم. این کشور با میراث های معماری، آداب و رسوم، تنوع های فرهنگی، انواع پوشاک، صنایع دستی، غذاهای سنتی و چشم اندازهای جغرافیایی و طبیعی از نظر جهانگردی قابل توجه بوده و همه ساله پذیرای هزاران گردشگر خارجی است. سعی بر آن داشته ایم به مانند همیشه با گلچینی از مطالب و تصاویر با کیفیت، هدیه ای هر چند کوچک را تقدیم شما عزیزان و همراهان همیشگی مان کنیم. امیدواریم این شماره نیز مورد توجه شما عزیزان قرار گیرد. لطفا انتقادات و پیشنهاداتتان را از طریق آدرس پست الکترونیکی info@safaridigar.com با ما در میان گذاشته و ما را در بهبود کیفیت مجموعه های بعدی یاری فرمایید.

آرشیو کتاب های الکترونیکی سفری دیگر، از طریق لینک زیر قابل دریافت است.

safaridigar.com/download

با تشکر

آژانس مسافرتی سفری دیگر

“

فهرست مطالب

پیشنهاد می‌کنیم صفحات کتاب را به ترتیب مطالعه کنید. اما اگر به دنبال موضوع خاصی هستید، می‌توانید با کلیک بر روی هر یک از گزینه‌های زیر وارد صفحه مربوط به آن شوید. در بخش انتهایی همه صفحات بخش بازگشت به فهرست مطالب وجود دارد، که با کلیک بر روی آن به این صفحه باز خواهید گشت.

۱ - اطلاعات عمومی آذربایجان

نگاهی به آذربایجان

تاریخچه

جغرافیا

آب و هوا

پول و اقتصاد

زبان

مذهب

فرهنگ مردم

جهانگردی

جشن‌ها و تعطیلات رسمی

غذا

۲ - شهر باکو

نگاهی به باکو

تاریخچه

حمل و نقل

آب و هوا

مراکز خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

غذا

۳ - شهر شکی

نگاهی به شکی

تاریخچه

حمل و نقل

مراکز خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

غذا

۴ - مناطق نخجوان

نگاهی به نخجوان

تاریخچه

حمل و نقل

مراکز خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

۵ - بخش‌های دیگر

تماس با ما

آذربایجان

نگاهی به آذربایجان

جمهوری آذربایجان بزرگترین کشور قفقاز و در گذرگاه اروپا و آسیای جنوب غربی و در کنار دریای خزر است. پایتخت آن باکو است.

کشورهای ایران در جنوب، ارمنستان و ترکیه در غرب، گرجستان در شمال غربی و روسیه در شمال، همسایگان جمهوری آذربایجان محسوب می‌شوند؛ همچنین این کشور دارای مرز آبی با کشورهای ترکمنستان و قزاقستان در کناره دریای خزر است. جمعیت آذربایجان در سال ۲۰۱۲ حدود ۹.۱۲۵ میلیون نفر بوده است. تولید ناخالص داخلی آن در همین سال معادل ۷۲ میلیارد دلار (بر اساس ارزش اسمی) و بیش از ۹۷ میلیارد دلار (بر اساس قدرت خرید) بوده است که تولید ناخالص سرانه اهالی کشور را معادل به ترتیب ۷۸۵۰ و ۱۰۵۶۸ دلار می‌کند.

آذربایجان دارای میراث فرهنگی باستانی و تاریخی ست و اولین کشور با اکثریت مسلمان است که دارای اپرا و تئاتر شده است. قبل از سال ۱۹۱۸ میلادی آذربایجان بیشتر به مناطق شمال غربی ایران و قسمت جنوبی ارس اطلاق می‌شد. ولی بعد از آن با فروپاشی روسیه تزاری در مناطق مسلمان نشین قفقاز جنوبی جمهوری دمکراتیک آذربایجان تشکیل شد و برای این منطقه نیز، نام آذربایجان به کار گرفته شد. آذربایجان در ۱۹۹۱ استقلال خود را بازیافت. اندکی بعد، در جریان جنگ قره باغ کوهستانی، همسایه اش ارمنستان قره باغ کوهستانی، مناطق پیرامون آن و مناطق درونی کرکی، یوخاری اسکپارای، برخوداری و سفولو را اشغال کرد. جمهوری قره باغ که در قره باغ ظهور کرد هنوز وجود دارد و هیچ کشوری آن را به رسمیت نشناخته و به طور دوزوره هنوز بخشی از آذربایجان شمرده می‌شود گرچه به طور دو فاکتو پس از جنگ کشور مستقلی بوده است.

جمهوری خودمختار نخجوان که از خاک اصلی جمهوری آذربایجان جدا مانده و استان خودمختار قره باغ کوهستانی نیز واحدهای فدرال جمهوری آذربایجان هستند. ناحیه قره باغ و هفت بخش پیرامون آن واقع در جنوب غربی جمهوری آذربایجان در جریان جنگ قره باغ به اشغال نیروهای ارمنستان درآمده است. نوع حکومت جمهوری آذربایجان، جمهوری پارلمانی چند حزبی با یک مجلس قانون گذاری است. این جمهوری سکولار بوده و از سال ۲۰۰۱ به عضویت شورای اروپا درآمده است.

تاریخچه

- دوره پیش از تاریخ

سابقه حضور بشر در جمهوری آذربایجان به هزاران سال قبل باز می‌گردد. کاوشهای غار آزیخ در بخش فضولی وجود آثاری از زندگی بشر به قدمت ۳۵۰ تا ۴۰۰ هزار سال را نشان می‌دهد. سنگ نگاره‌های قبوستان نیز تاریخی ۱۲ هزارساله دارند.

در قرن نهم قبل از میلاد سکاها آریایی در این ناحیه ای که هم اکنون جمهوری آذربایجان نامیده می‌شود، سکنی گزیدند. به دنبال آنان مادها و سپس هخامنشیان به رهبری کوروش بر منطقه حاکم گشتند. با حمله اسکندر دوران حکمرانی حاکمان وابسته به او در منطقه آغاز شد اما در دوره‌هایی حاکمان محلی با دادن خراج حکومت‌های محلی خود را برپا می‌داشتند.

- دوره باستان

در فاصله قرن اول تا سوم میلادی رومیان بر این منطقه مسلط شدند و نام آن را آلبانیا نهادند. در این دوران پادشاهی مسیحی آلبانیای قفقاز پدیدار شد اما در سال ۲۵۳-۲۵۲ پس از میلاد به دست شاپور اول ساسانی افتاد. کشمکش برای به دست گرفتن کنترل منطقه بین رومیها، پادشاهان ساسانی و حکام محلی ادامه داشت. و قدرت بین آنها دست به دست می‌شد.

- دوره اسلام

در زمان ظهور اسلام سلسله مسیحی مهرانی‌ها در آلبانیای قفقاز حاکم بودند. آنان همواره توسط ترکان خزر از شمال و اعراب از جنوب مورد تهدید واقع می‌شدند. اعراب مسلمان پس از شکست دادن رومیان و ساسانیان به سوی آذربایجان لشکرکشی کردند و پس از درهم شکستن مقاومت مسیحیان به رهبری جوانشیر در سال ۶۶۷ میلادی بر این ناحیه حاکم شدند.

- شروانشاهان

از اواخر قرن دوم شمسی شروانشاهان حکومت منطقه آذربایجان را در دست گرفتند. آنان با آمدن سلجوقیان نیز بر مسند قدرت باقی ماندند. چرا که به آنان خراج می‌دادند. این سلسله تا زمان انقراضش در سال ۹۱۷ خورشیدی (۹۴۵ قمری) به دست شاه تهماسب یکم صفوی، در قسمتهایی از آذربایجان به ویژه ناحیه شمال شرقی این جمهوری به صورت حاکمان محلی حکمرانی می‌کردند.

غزنویان و سلجوقیان

در اوایل قرن پنجم شمسی غزنویان بر قسمتی از منطقه مسلط شدند. آنان اولین حکومت ترک تبار در منطقه بودند و در تغییر ترکیب جمعیتی و زبانی آذربایجان نقش عمده‌ای داشتند. بدنبال غزنویان سلجوقیان که حکومتی ترک تبار بودند بر منطقه حاکم شدند. این دوران، دوران شکوفایی ادبیات فارسی در منطقه نیز می‌باشد. مشهورترین شاعران این دوران، نظامی گنجوی و خاقانی شروانی می‌باشند.

حمله مغول و تیمور

در قرون سیزده و چهارده میلادی با هجوم مغولها و تاتارها (تیمور لنگ) سلسله‌های محلی وراثت‌اند. در قرن پانزده میلادی خانان محلی تحت سلطه آق قویونلوها، تا به سلطنت رسیدن شاه اسماعیل صفوی به قسمت عمده اران، شروان و قره باغ تسلط داشتند. آران و شروان (جمهوری آذربایجان) جزو اولین مناطقی بود که شاه اسماعیل یکم صفوی تحت سلطه خود درآورد. بعد از جنگ تاریخی چالدران این منطقه به اشغال ترکان عثمانی درآمد تا دو باره هشتاد سال بعد ایرانیان (شاه عباس) موفق به بازیگیری این منطقه شدند.

افشاریه و قاجاریه

در قرون بعد تحت حکومت افشاریه و سپس این سرزمین در داخل حکومت قاجاریه قرار داشته که در نهایت در سالهای ۱۱۹۳ و ۱۲۰۷ خورشیدی در پی پیمان گلستان و ترکمانچای میان ایران و روسیه از ایران جدا و به روسیه تزاری ضمیمه شد.

سلطه تزارها بر آذربایجان

پس از انعقاد پیمان گلستان و ترکمانچای میان ایران و روسیه تزارهای کنترل منطقه قفقاز را در دست گرفتند اما همچنان نفوذ فرهنگی و معنوی ایران و عثمانی در منطقه بیشتر از نفوذ روسیه بود. در این دوره روسها سرمایه گذاری بسیار کمی در این ناحیه می‌کردند. اما با استخراج نفت توجه به آذربایجان بیشتر گردید و اقتصاد محلی رونق گرفت. در این دوره جمعیت شهر باکو به طور فزاینده‌ای افزایش یافت و مهاجران روس یک سوم جمعیت شهر را تشکیل می‌دادند. ارمنه نیز در دوایر رسمی مشغول بکار بودند. اینگونه تضادهای اجتماعی باعث وقوع شورشهایی در سال ۱۹۰۵ میلادی شد.

در دایرةالمعارف بزرگ شوروی آمده است که «در اواسط سده ۱۱ م (۵۵ ق) هجوم اقوام ترک (از جمله غزان و دیگران) که دودمان سلجوقی در رأس آنها قرار داشتند به سرزمین اران و شیروان آغاز گردید». از این عبارت معلوم می‌شود که جزئی از ایران بود چند خان نشین، ملک نشین و سلطان نشین کوچک پدید آمد که در نیمه دوم سده ۱۲ ق/نیمه دوم سده ۱۸ م شماره آنها به ۱۵ رسید. عمده ترین آنها عبارت بودند از خان نشینهای باکو، گنجه، دربند، قبه، قراباغ، نخجوان، طالش، شکی، شروان، ایروان، کوتکاشن، قبله و شمشادیل. سلطان نشینهای کوچک بعضی مستقل و بعضی دیگر تابع خانها بودند به عنوان نمونه سلطان نشینهای آرش، ایلی سو و کوتکاشن از خان شکی، و ملک نشینها از خان قراباغ تبعیت می‌کردند. در ۱۴ و ۲۱ مه ۱۸۰۵ م اردوگاه ارتش روسیه واقع در ساحل کوزک چای موافقتنامه‌ای به امضا رسید که طبق آن، خانهای قراباغ و شکی تابعیت دولت روسیه را پذیرفتند. پس از پایان جنگهای ایران و روس که بخشی از این سرزمین به اشغال روسیه درآمد و در پی انعقاد معاهده ترکمانچای، بعضی خانها، از جمله خانهای اردوباد و نخجوان، الحاق خود را به امپراتوری روسیه اعلام نمودند.

سقوط تزارها و استقلال آذربایجان

در آغاز قرن بیستم با رشد صنایع، تفکرات اصلاح طلبانه در آذربایجان شکل گرفت. در سال ۱۹۰۳ میلادی حزب چپگرای همت با هدف دفاع از زبان و فرهنگ آذربایجانی تشکیل شد.

در سال ۱۹۱۲ با انشعاب در حزب همت حزب مساوات شکل گرفت. به دنبال سقوط تزارها حزب بلشویک که متشکل از ارمنه و روسها بود سعی در تشکیل دولتی کمونیستی داشتند که با مخالفت مردم مسلمان و تشکیل ارتش اسلام این حرکت ناکام ماند سرانجام در روز ۱۸ می سال ۱۹۱۸ جمهوری آذربایجان با عنوان جمهوری دمکراتیک آذربایجان توسط محمدمامین رسولزاده رهبر حزب مساوات اعلام استقلال خود اعلام کرد. کشتار شوشی که به نسلکشی سی هزار ارمنی انجامید از وقایع مهم این دوره است.

این حکومت اولین حکومت جمهوری در میان کشورهای مسلمان بود. تلاش جمهوری دمکراتیک آذربایجان برای آغاز گفتگوهای اتحاد با ایران با هجوم بلشویکها ناکام ماند و این کشور نوبیاد تنها دو سال پس از کسب استقلال تحت سلطه اتحاد جماهیر شوروی درآمد.

در اتحاد جماهیر شوروی

از سال ۱۹۲۰ با پیروزی بلشویکها، جمهوری آذربایجان به مدت ۷۱ سال تا ۱۹۹۲، با نام جمهوری سوسیالیستی آذربایجان شوروی یکی از جمهوریهای تشکیل دهنده اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی بود.

از ۱۹۲۲ تا ۱۹۳۶، این کشور بخشی از جمهوری سوسیالیستی ماورای قفقاز شوروی بود و مانند گرجستان و ارمنستان، دچار گسترش شهرنشینی شد و با پیشرفت‌های گسترده اقتصادی، صنعتی شد. شهرنشینی، آموزش و پرورش و پویایی اجتماعی در جمهوری آذربایجان موجب بروز تضادهای اجتماعی بین کلان شهر باکو، و مناطق سنتی عقب مانده روستایی گردید. در این جمهوری آموزش به زبان آذربایجانی بود و مقامات مهم اجرایی آذربایجانی بودند اما به ویژه در دوره حکومت استالین (۱۹۵۳-۱۹۲۸ م) و رهبری باقروف بر حزب کمونیست آذربایجان، این جمهوری شدیداً تحت سیطره مسکو بود. پس از مرگ وی استقلال این جمهوری بیشتر شد و فرصت‌های بیشتری برای رشد نخبگان سیاسی و فکری این کشور فراهم شد. این نخبگان در هنگام بروز نزاع با ارمنیان قره باغ، در فوریه ۱۹۸۸، در بین رهبران جبهه خلق آذربایجان (اپوزیسیون)، و هم مخالفان کمونیستشان حضور داشتند. در سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۹۰، خشونت بر ضد ارمنیان به ترتیب در سومقائیت، و باکو بروز کرد و نتیجتاً در ۱۹۹۰ حکومت مسکو دست به عملیات نظامی علیه جمهوری آذربایجان زد.

استقلال مجدد

در پی کودتای نافرجام علیه گورباچف رهبر شوروی در اوت ۱۹۹۱، جمهوری آذربایجان اعلام استقلال کرد و ایاز مطلب اف، رهبر حزب کمونیست به عنوان نخستین رئیس جمهور انتخاب شد. گروه اپوزیسیون، جبهه خلق آذربایجان در مه ۱۹۹۲ مطلب اف را برانداخت، و نامزد آن ابوالفضل ایلیچی بیگ با شعار جدایی از کشورهای مستقل مشترک‌المنافع و حفظ سیطره بر قره باغ کوهستانی در انتخاباتی که این جبهه برگزار کرد پیروز شد.

جغرافیا

جمهوری آذربایجان در جنوب رشته کوه‌های قفقاز و شمال رودخانه ارس و در کنار دریای خزر واقع شده است. سه رشته‌کوه قفقاز بزرگ در شمال، قفقاز کوچک در غرب، و کوه‌های تالش در جنوب این کشور را احاطه کرده است. این کوهها ۴۰ درصد از مساحت جمهوری آذربایجان را در بر گرفته است و قله کوه بازاردوزو با ارتفاع ۴۴۶۶ متر بلندترین نقطه آن است. نواحی میانی شامل جلگه‌های آران مرکزی، مغان و میل و سواحل دریای خزر کم ارتفاع و پست بوده و ارتفاع در پست‌ترین قسمت ۲۸ متر پایین‌تر از سطح دریاهای آزاد است. جمهوری آذربایجان یک کشور محاط در خشکی است. این کشور در پیرامون دریای خزر، که یک دریای بسته است، واقع شده و طول خط ساحلی آن ۸۰۰ کیلومتر است. تنوع زیستی و گیاهی آذربایجان به دلیل تنوع آبه هوا بسیار زیاد است به گونه‌ای که تنها بیش از ۴۵۰۰ گونه گیاه در کوهستانهای آذربایجان دیده می‌شود.

از لحاظ آب و هوایی، جمهوری آذربایجان دارای چندین نوع آب و هوای مختلف است. به طوری که از ۱۱ ناحیه آب و هوایی، ۹ گونه ناحیه در آذربایجان وجود دارد. درجه هوای متوسط در مناطق جلگه‌ای شمال و شرق کشور ۶ تا درجه سانتیگراد در زمستان و ۳۶ درجه سانتیگراد در تابستان می‌رسد، در حالی که در مناطق کوهستانی غربی زمستان‌ها تا -۹ درجه در زمستان و ۱۲ درجه سانتیگراد در تابستان می‌رسد.

پایین‌ترین دمای مطلق در اردوباد به میزان -۳۳ درجه سانتیگراد و بالاترین دمای مطلق در جلفا به میزان ۴۶ درجه سانتیگراد ثبت شده است. به طور کلی شمال و شرق کشور دارای آب و هوای نسبتاً خشک و کوهستانی است، در حالی که منطقه جنوب شرقی آب و هوای مرطوب و ملایم تری دارد. مناطق غربی و شمالی و جنوبی شامل قره باغ و شمال شرقی جمهوری خودمختار نخجوان، دامنه کوه های قفقاز و ناحیه لنکران-آستارا و کوه های تالش بسیار مرطوب هستند. بیشترین میزان بارش سالانه در لنکران و به میزان ۱۶۰۰ تا ۱۸۰۰ میلیمتر و کمترین میزان بارش سالانه به میزان ۲۰۰ تا ۳۵۰ میلیمتر در آیشوران روی می‌دهد. مناطق مرکزی شامل جلگه‌های وسیع مستعد کشاورزی است که توسط رود کورا و ارس آب رسانی می‌شوند.

پول و اقتصاد

جمهوری آذربایجان در مقایسه با جمهوری های تازه استقلال یافته اطراف خود، در اثر بهره برداری از منابع نفتی که در سال ۲۰۰۸ برابر ۷ میلیارد بشکه بوده است (حدود یک درصد از ذخایر اثبات شده جهان)، در حال حاضر در منطقه، یک صادر کننده محصولات گازی محسوب می‌شود. سرمایه گذاری پس از استقلال توسعه بیشتری پیدا کرده است. با وجود این بعد از استقلال این کشور، تورم فزاینده ناشی از آثار جنگ قره باغ همراه با سیاست‌های آزادسازی قیمت‌ها و خصوصی سازی اقتصاد موجب شد که مردم جمهوری آذربایجان تحت فشارهای شدید اقتصادی قرار گیرند و قدرت خرید آن‌ها به سرعت کاهش یابد، ولی از سال ۱۹۹۶ میلادی، افزایش درآمدهای حاصل از قراردادهای نفتی بین‌المللی، روند رو به رشد سرمایه گذاری خارجی، اعتبارات صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی و مساعدت کشورهای اروپایی موجب شد تا اقتصاد نابسامان این کشور کمی رو به بهبود گذارد.

جمهوری آذربایجان برای ثبات بخشیدن به اوضاع اقتصادی با کمک صندوق بین‌المللی پول دو برنامه اقتصادی را به اجرا در آورده و توانسته است میزان تورم را کاهش دهد. میزان تورم در این کشور از ۴۱ درصد در سال ۱۹۹۵ میلادی به ۲۰ درصد در سال ۱۹۹۶ میلادی و ۷/۳ درصد در سال ۱۹۹۷ و صفر درصد در سال ۱۹۹۸ میلادی و -۵ درصد در نیمه نخست سال ۲۰۰۰ میلادی کاهش یافته است. در سال ۲۰۰۸ میلادی، جمهوری آذربایجان بنا به گزارش بانک جهانی، برترین کشور از نظر اجرای برنامه‌های اصلاحات اقتصادی بوده است و در رتبه نخست اصلاحات اقتصادی جهان قرار گرفت.

زبان

زبان رسمی کشور آذربایجان، ترکی آذربایجانی می‌باشد. در کنار زبان ترکی آذربایجانی، زبان‌های روسی، ارمنی، کردی، تالشی، تاتی، عبری و لرگی نیز صحبت می‌شود. ترکی آذربایجانی از نظر تقسیمات زبانی، جزئی از ترکی غربی و یا ترکی اوغوز می‌باشد. ترکی آذربایجانی، ترکی ترکیه و ترکی ترکمنی در گروه ترکی غربی و یا ترکی اوغوز قرار می‌گیرند.

مذهب

۹۳،۴٪ از مردم این کشور، مسلمان (۶۵ تا ۷۵ درصد شیعه)، ۲،۵٪ ارتدوکس روس و ۲،۳٪ ارمنی می‌باشند. البته درصد اعتقاد به ادیان در این کشور صوری است، چرا که عده بسیار کمی از مردم عبادت کرده و واقعا به دین خود وابستگی دارند. جمهوری آذربایجان به همراه ایران، عراق و بحرین چهار کشوری هستند که در آن شیعیان اکثریت جمعیت را تشکیل می‌دهند. پس از استقلال از شوروی تعصب اسلامی در این کشور رشد داشته است.

فرهنگ مردم

فرهنگ مردم جمهوری آذربایجان بنا به موقعیت جغرافیایی و میراث تاریخی متأثر از فرهنگ های مختلف منطقه قفقاز و خاورمیانه از جمله فرهنگ های ایرانی، ترکی، روسی و اسلامی است. در سال ۲۰۰۹ باکو از طرف سازمان یونسکو به عنوان پایتخت فرهنگی جهان اسلام معرفی شد. امروزه فرهنگ غربی با شدت بسیار رایج می‌گردد. به جز اکثریت آذربایجانی اقوام متفاوتی همچون ارمنی‌ها، کردها و تالشی‌ها در جنوب و شرق و لرگی‌ها و یهودی‌ها و تات‌ها در شمال به رنگارنگی زبان‌ها و فرهنگ رایج افزوده‌اند. نرخ باسوادی در این کشور ۹۸٪ ذکر شده است. برگزاری جشن نوروز و موسیقی مقام، نشانه‌های نزدیکی و تأثیر ماندگار و تاریخی از فرهنگ ایرانی هستند. از لحاظ ادبیات نیز شعرایی مانند خاقانی شروانی و نظامی گنجوی از خاک جمهوری آذربایجان فعلی بر خواسته‌اند و تأثیرهای اساسی در ادبیات فارسی داشته‌اند.

جهانگردی

جمهوری آذربایجان در سالهای اخیر تلاشهای قابل توجهی برای افزایش گردشگری خود داشته‌است. همچنین سال ۲۰۱۱ در کشور آذربایجان سال گردشگری آذربایجان نامیده شد. کشور آذربایجان در سال ۲۰۱۰ میزبان بیش از دو و نیم میلیون گردشگر بوده‌است، در سالهای اخیر سهم گردشگری آذربایجان را بیشتر کشورهای اوکراین، قزاقستان، ایران، گرجستان، اردن، بحرین، آلمان، استرالیا، بلغارستان و فنلاند داشته‌اند. میراث فرهنگی و معماری ملی و اسلامی از مهم‌ترین عامل‌های ثبات در جمهوری آذربایجان محسوب می‌شود. این کشور به‌عنوان دومین کشور شیعه در جهان، با میراث‌های معماری، آداب و رسوم، تنوع‌های فرهنگی، انواع پوشاک، صنایع دستی، غذاهای سنتی و چشم‌اندازهای جغرافیایی و طبیعی از نظر جهانگردی قابل توجه بوده و همه‌ساله هزاران گردشگر خارجی را به سمت جمهوری آذربایجان جذب کرده که از نظر اقتصادی نیز تأثیر به‌سزایی در رشد اقتصادی این کشور داشته‌است.

جشن‌ها و تعطیلات رسمی

مردم جمهوری آذربایجان بر اساس یک رسم تاریخی با پوشیدن لباس‌های نو برای عرض تبریک سال جدید به دیدار بزرگترهای فامیل می‌روند و این دید و بازدیدهای عیدانه به مدت ۱۰ روز در این کشور ادامه پیدا می‌کند.

بسیاری از خانواده‌های جمهوری آذربایجان در شب سال نو با پخت غذاهای سنتی، خود را برای برگزاری جشن عید نوروز آماده می‌کنند و با آغاز نخستین روز بهار، دید و بازدید خانواده‌ها از یکدیگر آغاز می‌شود. پیش از آغاز جشن نوروز در جمهوری آذربایجان خانواده‌هایی که برای پسران خود، دختری را عقد کرده اند هدیه می‌برند و متقابلاً خانواده دختر نیز برای تازه دامادها هدایایی را به مناسبت سال نو و عید نوروز می‌فرستند.

برگزاری آیین‌های عید نوروز در جمهوری آذربایجان از آداب، رسوم، سنت و از تاریخ گذشتگان الهام گرفته شده و در بسیاری از رسوم با فرهنگ و هنر ایرانی نقاط مشترک زیادی دارد. با آن که بیش از ۶۰ سال است مردم جمهوری آذربایجان، عید کریسمس را به عنوان مبنای سال میلادی جشن می‌گیرند، اما نسبت به عید نوروز و آیین‌های مذهبی آن دیدگاه ویژه‌ای دارند چون آن را جزو رسم آب و اجدادی خود می‌دانند.

عید نوروز در زمان شوروی سابق به صورت رسمی از فرهنگ و سنن مردم جمهوری آذربایجان برچیده شده بود، اما پس از استقلال این کشور در سال ۱۹۹۱ میلادی، جشن نوروز بار دیگر در میان خانواده‌های این کشور رایج شد.

- تعطیلات

سال نو، اول و دوم ژانویه

روز زنان، ۸ مارس

روز استقلال، ۹ مه

روز جمهوری، ۲۸ مه

روز ملی نجات در آذربایجان، ۱۵ ژوئن

روز نیروهای نظامی جمهوری آذربایجان، ۲۶ ژوئن

روز حاکمیت دولت، ۱۸ اکتبر

روز قانون اساسی، ۱۲ نوامبر

Dolma: دلمه، انواع مختلف آن شامل دلمه بادمجان (Badımcan)، فلفل سبز (Bibər)، کلم (Kələm)، گوجه‌فرنگی (Pomidor) و برگ مو (Yarpaq) است.
Dovga: سوپ ماست
Duşbəre: غذایی شبیه به آبگوشت
Duyu: برنج
Qurcu xinqal: نوعی آبگوشت گرجستانی ادویه‌دار
Kotlet: کتلت
Kuftə: کوفته
Kuku: کوکو
Lahmajun: نوعی نان که داخل آن کاهو قرار داده شده و آب لیمو به آن اضافه شده است.
Lavaş: نان لواش
Ləvəngi: مرغ یا ماهی که شکم آن با گردوی خرد شده و سبزیجات پر شده است
Qayğana: املت تخم مرغ
Qizil baliq: ماهی قزل آلا
Qlazok: تخم‌مرغ نیمرو
Qovurma: گوشت گوسفند سرخ شده در کره با سبزیجات گوناگون
Pendir: پنیر
Plov: انواع مختلف برنج
Pure: خوراک سیب‌زمینی
Sosiska: کالباس
Tabaka: مرغ کامل
Tava-kebab: گوشت با املت
Xama: خامه
Xinqal: تکه‌های بزرگ گوشت که همراه با نوعی پاستا شبیه به لازانیا سرو می‌شود.
Yağ: کره

همجاری آذربایجان با ایران و روسیه موجب ترکیب شدن فرهنگ‌های غذایی این کشورها و به وجود آمدن یک سبک منحصر به فرد در آشپزی شده. بهترین غذای آذری‌ها به زعم خیلی‌ها کباب شیشلیک است. این نوع کباب از روی آتش قرار گرفتن قطعات بزرگ گوشت گوسفند چربی‌دار درست می‌شود، کباب رول یا لوله هم کباب محبوب دیگری است که طبعاً از گوشت بره و همراهی سبزیجات و ادویه تهیه می‌شود. آذری‌ها همراه کباب سبزی تازه، میوه، سالاد و پنیر هم سرو می‌کنند. البته این مخلفات توسط شما انتخاب می‌شوند. در آذربایجان، درست مثل ایران دلمه هم پیدا می‌شود، دلمه را از سبزیجات گوناگون، برنج و گوشت چرخ‌کرده تهیه می‌کنند در آذربایجان ممکن است حاوی نعنای تازه، رازیانه و دارچین هم باشد. گوشت در غذاهای آذری نقش عمده و اصلی را بر عهده دارد. تا جایی که حتی در سوپ‌های آذری هم گوشت را پیدا خواهید کرد. دوشبارا، نوعی سوپ نعنای و گوشت گوسفند است که در تهیه‌ی آن سیرو و کشک هم نقشی اساسی دارند. غذای دیگری که احتمالاً آن را ملاقات کرده و میل خواهید نمود، پیتی است. ترکیبی است از گوشت پخته شده همراه با سیب‌زمینی و نخود، بله دقیقاً مثل آبگوشت ما ایرانی‌هاست. آبگوشت دیگری که آذری‌ها می‌خورند بوگلاما نام دارد که تکه‌های گوشتش کوفته‌ایست. آذری‌ها نان را در کاسه‌ی بزرگی که آبگوشت در آن است تیلیت می‌کنند، اول تیلیت را خورده و بعد سرخ‌ساز غذایی اصلی می‌روند.

معانی غذاها

Aş: آش حبوبات با برنج
Bal: عسل
Borş: آبگوشت سبزی‌دار روسی
Bozbaş: آبگوشت
Buglama: نوعی آبگوشت محلی که متشکل از سیب‌زمینی و گوشت است. گاهی برای ترش مزه شدن از آلبالو هم استفاده می‌شود.
Çiğirma: املت با تکه‌های مرغ و سیرو
Ciz-biz: سیرابی سرخ‌شده با سیب‌زمینی
Çorec: نان
Dograma: نوعی سوپ سرد که از شیرترش، سیب‌زمینی، پیاز و خیار تهیه می‌شود.

شهر باکو

شهر باکو Baku

به خاطر سرمای هوا، انواع آش در رستوران‌ها و غذاکده‌های کوچک گوشه و کنار شهر سرو می‌شود که محبوب‌ترین آن‌ها، آش ماست است.

اگر قرار باشد تنها یکی از دیدنی‌های باکو را ببینید، بهتر است انتخاب‌تان پارک مفاخر باشد. پارک مفاخر، پارکی بزرگ و سرسبز است که آرامگاه تعداد زیادی از هنرمندان و شخصیت‌های محبوب آذربایجان را در خودش جا داده. رشید بهبوداف، خواننده‌ی مشهور اپرا که به چندین زبان می‌خواند؛ حیدرعلی اوف، رئیس‌جمهور محبوب آذربایجان‌ها و شوکت علی اکبروا از دیگر خواننده‌های آذری از چهره‌هایی هستند که آرامگاهی به همراه مجسمه‌ی سنگی‌شان در این پارک دارند.

کشور آذربایجان از نظر هنر باله و اپرا بسیار شناخته‌شده است و در تالار ملی باله و اپرای باکو در خیابان نظامی می‌توان یکی از این اجراها را دید؛ تالار ملی باله و اپرا که حدوداً صد سالی از ساختش می‌گذرد، یک بار در سال ۱۹۸۵ آتش گرفت و دو سال بعد بازسازی شد. تالار فیلامونیک نیز علاوه بر اجراهای متعدد هفتگی باله و اپرا، جشنواره‌های فصلی موزیک دارد که طرفدارهای اپرا را یک‌جا جمع می‌کند.

علی‌رغم تمام توجهی که به موزیک کلاسیک آذربایجان می‌شود، موسیقی جدید نیز جذابیت‌های خودش را برای آذری‌ها دارد؛ فستیوال جاز آذربایجان در ماه ژوئن به خوبی این را ثابت می‌کند. هر سال هنرمندان زیادی از سرتاسر دنیا به مدت یک هفته در این جشنواره شرکت می‌کنند و روز به روز هم به رونقش اضافه می‌شود.

برای آشنانشدن با تاریخ باکو، موزه‌ی ملی لباس آذری را از دست ندهید. تماشای عروسک‌هایی که لباس‌های محلی آذربایجان را به تن دارند مخصوصاً برای کوچک‌ترها آموزنده و دوست‌داشتنی است.

موزه‌ی لطیف کریم‌اوف، کلکسیونی بی‌نظیر از فرش و هنر آذربایجانی را به نمایش می‌گذارد. معمولاً به جز تعطیلات ملی آذربایجان، تماشای موزه از ساعت ده صبح تا پنج بعدازظهر امکان‌پذیر است و برای بچه‌ها هم بلیت نیم‌بها فروخته می‌شود. نزدیک به موزه‌ی کریم‌اوف، یکی دو تا کافه وجود دارد که پاتوق هنرمندان باکو به حساب می‌آید؛ طرف‌های غروب خوردن یک قهوه و دیدن هنرمندان آذری با سازها و دیگر وسایل هنری‌شان شاید بتواند باب معاشرت‌های

باکو، پایتخت آذربایجان، بزرگ‌ترین شهر این کشور است. فراز و نشیب‌های تاریخی باکو، میراث عظیمی برای آن به جا گذاشته که علاوه بر آثار تاریخی شهر، در فرهنگ و سبک زندگی مردم هم خودش را نشان می‌دهد. از نظر فرهنگی، آذربایجانی‌ها شبیه‌ترین همسایه به ایران هستند و به خاطر همین از گردشگران ایرانی‌شان جور دیگری استقبال می‌کنند؛ باکو که خواهرخوانده‌ی شهر تبریز هم هست، آب و هوایی شبیه به شهرهای شمال غربی ایران دارد؛ تابستان‌های گرم و شرجی و زمستان‌هایی با ابرهای پر بار؛ زیباترین فصل باکو، بهار است با شکوفه‌های رنگارنگ درختان، آفتاب ملایم روز و نسیم خنکی که از دریای خزر می‌گذرد.

اگر از ایران به باکو سفر کنید، به غیر از هوای ما از راه‌های زمینی هم می‌توانید وارد این شهر شوید.

فرودگاه باکو، حدوداً ۲۵ کیلومتر با پارک صمد و رگن در قلب شهر فاصله دارد. پیمودن این مسیر با اتوبوس و مینی‌بوس یک ساعت زمان می‌برد و اگر تاکسی بگیرید یا مترو سوار شوید، مطمئناً زودتر به مقصد می‌رسید. کرایه‌ی تاکسی در باکو خیلی گران نیست ولی اگر نگران بالا رفتن مخارج سفرتان هستید، پیشنهاد ما این است که نقشه‌ی مترو و اتوبوس‌ها را تهیه کنید. اتوبوس و مینی‌بوس سواری در شهرهایی که تا به حال ندیده‌اید، این امتیاز را دارد که با کوچه‌ها و خیابان‌های فرعی و زندگی رومزه‌ی مردم آن شهر بهتر آشنا می‌شوید. برای رفت و آمد در شهر تمامی این گزینه‌ها وجود دارد و حتی تاکسی تلفنی هم می‌توانید رزرو کنید. علاوه بر این، اگر حال و حوصله‌ی پیاده‌روی داشتید، بد نیست فضاهای قدیمی شهر، میدان فانتین و بلوار اطرافش را پیاده ببینید. تمام منطقه‌ی قدیمی شهر را می‌توان در طول یک روز دید. بافت قدیمی شهر باکو که در فهرست میراث جهانی یونسکو هم به ثبت رسیده شامل کاخ شروان شاه و برج دختر می‌شود. اطراف کاخ شروان، میدان فانتین و خیابان نظامی می‌توان مغازه‌هایی را پیدا کرد که صنایع دستی آذربایجانی می‌فروشند. هم‌چنین رستوران‌های خوبی هم در این مناطق هست که فصل‌های شلوغ توریستی، طرفدار زیاد دارند و شاید مجبور شوید توی صف بایستید. غذاهای آذربایجانی یکی از مهم‌ترین جذابیت‌های سفر به این سرزمین است؛ به هر بهانه‌ای که به باکو سفر کنید، کباب و کوفته‌های رنگارنگ را فراموش نخواهید کرد. زمستان‌ها -

تازه و آشنایی بیشتر با فرهنگ آذربایجان را، که بی شباهت به فرهنگ ما نیست، باز کند.

اگر فصل بهار یا اواخر تابستان به باکو سفر کرده‌اید، شاید بد نباشد تور قایق را هم تجربه کنید، قایق‌های کوچک سفید رنگی که حدوداً نیم ساعتی مسافران را روی رودخانه‌ی میان شهر می‌چرخانند و انتخاب خوبی برای دیدن هر دو سمت باکوست. اگر بیشتر از این به گشت‌زنی روی آب‌ها علاقه‌دارید، در باکو ساحل تفریحی نخواهید یافت. ساحل دریای خزر در شهر باکو، ساحلی صنعتی است و امکان بازی‌های آبی ندارد. برای ساحل تفریحی باید به آمبوران یا بیلقه در خارج از شهر بروید. تابستان‌ها ساحل آمبوران مملو از توریست‌ها و مردم محلی است که برای فرار از گرما به این‌جا آمده‌اند.

باکو به خاطر موقعیت تجاری خوب امروزش، بازارهای خوبی هم دارد. مرکز خرید میدان آبشار با چندین طبقه از فروشگاه‌هایی که به برندهای معروف دنیا اختصاص دارد، بزرگ‌ترین مرکز خرید باکوست. بازارهای سنتی هم که نزدیک به بافت قدیمی شهر دیده می‌شوند. فراموش نکنید که فرش و عتیقه را بدون فاکتور نخرید چون ممکن است در فرودگاه به دردرسریافتید. عروسک‌های چوبی و تو در توی ماتروشکا که یادگار روس‌ها در آذربایجان است می‌تواند بهترین یادگاری از پرجمعیت‌ترین شهر قفقاز باشد.

تاریخچه

نام باکو از واژه‌ای فارسی به نام بادکوبه آمده، که طبعاً باد در آن به معنای باد است اما کوبه در آن به معنای کوبه، کوبیدن و نظایر این‌ها نیست. بله، کوبه یعنی شهر و بادکوبه یعنی شهر بادها. علت نام‌گذاری می‌تواند وزش شدید بادهایی باشد که از دریای خزر می‌وزند. اما، خیلی‌ها نیز معتقدند نام باکو از کلمه‌ی قفقازی الاصلی بَک آمده. بَک یعنی خورشید و معنی دیگرش هم طلا است. می‌گویند چون این منطقه در گذشته‌های دور مرکز آتش پرستی بوده به آن بَک می‌گفتند که به مرور زمان تغییر کرده و نامش شده باکو.

اما توجهات از چه زمانی به باکو معطوف شد؟ پاسخ سال ۱۱۹۱ میلادی است، که زلزله آمد و شماخی، پایتخت شروانشاهان نابود شد و باکو را به عنوان پایتخت انتخاب کردند. شروانشاهان یک سلسله‌ی پادشاهی کوچک در ناحیه‌ی قفقاز بود. با سلطه‌ی ترک‌های سلجوقی بر ایران و بعد شمال ایران زبان رسمی و رایج مردم منطقه رفته‌رفته تبدیل شد به ترکی. و اگر در مورد زبان قبلی مردم این منطقه برایتان سوال پیش آمده باید بگوییم، آن‌ها آسیانی‌زبان بودند. بعدها باکو جزئی از ایران صفوی شد. نکته‌ی مهم این است که به این منطقه آذربایجان نمی‌گفتند، آذربایجان پایین رود ارس بود و بس، جایی که هنوز هم آن را آذربایجان می‌خوانند و جزئی از خاک ایران است. در قرن شانزدهم میلادی حکومت عثمانی بیشتر قسمت‌های قفقاز و از جمله آران - که باکو جزئی از آن بود- و گرجستان و ارمنستان فعلی را تحت تصرف خود در آورده بود، اما این قسمت‌ها توسط نادرشاه افشار بازپس گرفته شدند و به خاک ایران افزوده شدند. اما در زمان فتحعلیشاه قاجار که در بخشندگی اراضی ایران به روس‌ها سنگ تمام گذاشت، این قسمت‌ها، بر اساس عهدنامه‌های گلستان و ترکمن‌چای از ایران جدا شد و به دست روس‌ها افتاد. در سال ۱۹۹۱ باکو اولین شهردار مستقل خود را دید، چون اتحاد جماهیر شوروی از هم پاشیده بود. در دسامبر ۲۰۰۰ هم شهر کهن باکو شامل کاخ شروانشاهان و برج دختر به عنوان اولین جا در آذربایجان در لیست میراث جهانی یونسکو قرار گرفت.

حمل و نقل

- تاکسی

برای بار اول به باکو می‌روید و آذری و روسی هم نمی‌دانید؟ باید از تاکسی استفاده کنید. بله، باید. تاکسی‌های باکو تاکسی‌متر ندارند و فاکتور هم به شما نخواهند داد. تاکسی‌های باکو یا زرد رنگ‌اند و آرم تاکسی دارند و یا سفیدند و علامتی آبی رویشان است. توصیه‌ی ما از بین این دو نوع تاکسی، سفیدها هستند که نوتر و تمیزترند. آشنایی رانندگان تاکسی با انگلیسی در حد نام مراکز تجاری و مراکز چون سفارتخانه‌هاست که خارجی‌ها بیشتر به آن جاها رفته‌اند. اگر با تاکسی در مناطق اصلی و مرکزی شهر جابه‌جا شدید و راننده شما را سمت بالای تپه و مرکز شهر نبرد کرایه‌ی شما بیشتر از ۵۰۰۰ تومان نخواهد شد، البته اگر ترافیک باشد -

تور آذربایجان تخصص ماست!

آژانس مسافرتی سفری دیگر

021 - 88 85 10 80

آب و هوا

زمستان‌های باکو بسیار سرد است اما خیال نکنید چون باکو زمستانی سخت دارد لابد تابستانش هم خنک است. در تابستان دمای هوا خیلی بالا می‌رود. آذربایجان خیلی جای خوش آب و هوایی نیست، و کسی هم البته به قصد لذت از آب و هوا به آن نمی‌رود. با توجه به برگزاری نوروز در آذربایجان و طراوت نسبی هوا و شاد بودن مردم، بهار برای سفر به آذربایجان مناسب است.

مراکز خرید

قدیمی‌ترین فروشگاه باکو، MUM نام دارد. این فروشگاه چهار طبقه است و شامل مغازه‌های بسیار زیادی است که همه جور جنس، از لباس عروس گرفته تا وسایل الکتریکی را می‌فروشند. این فروشگاه را در خیابان هوسوهای یف پیدا می‌کنید. بازار بزرگ ساحل هم بازاری نوساز است که بالای متروی ساحل قرار دارد. اگر دنبال بوتیک با اجناس مرغوب و درجه یک می‌گردید، به خیابان رسول رضا، ۲۸ می‌و آتاتورک بروید. از قدیم‌الایام، کلاه و اشیای مسی و فرش، از مهم‌ترین سوغات‌های آذربایجان بوده. معمولاً این اشیاء در نواحی اطراف شهر ارزان‌تر هستند. مغازه‌ی علی بابا اطراف ایچری شهر قرار گرفته است و از مغازه‌های اطراف خود معروف‌تر و شلوغ‌تر است و در آن می‌توانید اجناسی را بخرید که واقعاً به قیمتش بی‌ارزد.

بازار رنگارنگ توریست‌ها برای خرید سوغات ایده‌آل است. بیشتر مغازه‌های این بازار اجناس ارزان می‌فروشند و اگر علاقه‌مند به مدال باشید، می‌توانید مدال‌های جالب و گوناگونی را از دوران حکومت شوروی بخرید. ضیا یکی دیگر از بازارهای خرید است. قیمت‌هایش از جاهای دیگر گران‌تر است اما برای توریست‌هایی که حوصله‌ی گشت زدن و وقت تلف کردن برای خرید را ندارند، کمک بزرگی است. این بازار در خیابان اینشا آچیلار قرار گرفته.

کمی بیشتر از این مبلغ را از شما خواهند گرفت. برای حومه‌ی شهر کرایه‌ی تاکسی تا ۳۰۰۰ تومان هم بالا می‌رود. برای همین بهتر است قبل از سوار شدن حتماً با راننده بر سر قیمت به توافق برسید، برای به توافق رسیدن هم فارسی و انگلیسی کمک‌تان نمی‌کند، باید روسی یا آذری بدانید. انعام هم اجباری نیست.

- مترو

کم‌هزینه‌ترین راه رفت و آمد در باکو مترو است. تنها با پرداخت دویست تومان، از بسیاری از مسیرهای اصلی و مهم شهر عبور می‌کنید که طبعاً در تمامی آن‌ها هم ایستگاه وجود دارد. می‌توانید کارت شارژی تهیه کنید که در آن حدود ۲۷۰۰ تومان اعتبار خواهید داشت. شارژ کردن کارت اگر که به روسی و یا آذری مسلط باشید بسیار آسان خواهد بود و کارمندان مترو در این زمینه به شما کمک خواهند کرد. از عکاسی از مترو پرهیز کنید. جدا از این‌که چندان چیز جالبی در آن وجود ندارد، احتمال دستگیری‌تان می‌رود. شاید دلایلشان برای بازداشت کسانی که از مترو عکاسی می‌کنند امنیتی است.

- کرایه خودرو

انواع ماشین و خودروهای شاسی بلند را می‌توانید از طریق آژانس‌های مسافرتی کرایه کنید. یکی از این آژانس‌ها، هرتز است. این آژانس در هتل حیات قرار دارد و هزینه‌ی کرایه اتومبیل‌ها از ۱۰۰،۰۰۰ تومان به بالاست. اگر بخواهید راننده‌ای هم اجاره کنید، به مبلغ فوق حدوداً ۱۰،۰۰۰ تومان بابت هر روز اضافه خواهد شد. برای کرایه‌ی ماشین باید بتوانید مبلغ ۴۰۰،۰۰۰ تومان را به عنوان ودیعه پیش آژانس بگذارید. در هیچ یک از آژانس‌ها، انگلیسی صحبت نمی‌کنند. برای رانندگی در جاده‌های آذربایجان باید گواهینامه‌ی بین‌المللی همراه داشته باشید. اگر بخواهید می‌توانید ماشین‌های ارزان‌تری نیز کرایه کنید. آژانس آیلار ماشین‌ها را ارزان‌تر کرایه می‌دهد و قیمت‌های آن از ۵۰،۰۰۰ تومان به بالاست.

جاذبه های تفریحی و گردشگری باکو

- برج مایدن

این بنای مخروطی شکل از سنگ ساخته شده، ۲۹ متر ارتفاع دارد و بهترین نماد برای معماری آذربایجان به شمار می‌رود. در مورد سال ساخت این بنا اختلاف نظرهای زیادی وجود دارد، اما نمای ساختمان نشانه‌های معماری قرن ۱۲ را در خود دارد. نام آذری این بنا، گیز قلغسی است که در فارسی قلعه دختر نامیده می‌شود. دربار این برج داستان‌های زیادی می‌گویند. مثلاً یکی از داستان‌ها مربوط به حکمران تروتمندی است که به عشق دختر خود دچار شده و از او می‌خواهد که باهم ازدواج کنند. دختر که ترس از گناه او را گرفته و از طرفی نمی‌تواند از دستور پدر سرپیچی کند، به پدر پیشنهاد ساخت برجی را می‌دهد تا در مدت ساخت برج بتواند تمام جوانب را بسنجد و تصمیم خود را بگیرد. بعد از اتمام برج، دختر راحت‌ترین تصمیم و شاید عقلانی‌ترین تصمیم را می‌گیرد، به بالای برج رفته و خودش را به پایین پرت می‌کند. بله، داستان غم‌انگیزی است. در حال حاضر، داخل این برج را نقاشی‌های قدیمی پوشانده و مغازه‌ای که سوغاتی‌های مختلف آذربایجان را می‌فروشد، هم در آن دایر است. از روی پشت بام این برج، محله‌های قدیمی باکو کاملاً معلوم است.

- قصر شیروان شاه

این مجموعه قصر زیبا و شگفت‌انگیز، از ماسه و سنگ ساخته شده و محل استقرار یکی از حکمرانان آذربایجان بوده است و در قرن پانزدهم ساخته شده، البته این قصر یک بار در سال ۲۰۰۳ مورد بازسازی قرار گرفت. در غربی آن سنگی است و روی آن حکاکی‌های فوق‌العاده‌ای انجام شده است. پله‌ها از سمت حیاط تشریفاتی به یک آب انبار هشت ضلعی، منتهی می‌شوند. نزدیک این محل، خرابه‌های مسجد کیقباد قرار دارند.

- موزه فرش

این موزه، قبلاً موزه‌ی لنین نام داشت، اما در حال حاضر تبدیل به موزه‌ی فرش بسیار زیبایی شده و نشان دهنده‌ی تاریخچه‌ی فرش در آذربایجان است. در این موزه بیش از هزار عدد قالیچه دست‌بافت و کمیاب و زیبای آذری، ایرانی و داغستانی نگه‌داری می‌شود. اگر بخواهید می‌توانید با پرداخت ۴۰۰۰ تومان اضافه، یک راهنما بگیرید و از او بخواهید تا درباره‌ی طرح، سمبل‌های استفاده شده و تاریخچه‌ی فرش‌ها توضیحاتی را به شما بدهد.

- موزه هنر دولتی

این موزه در واقع در دو عمارت مجلل قرار دارد. ساختمان اصلی، شامل آثار هنری قرن نوزدهم آذربایجان و روسیه مثل نقاشی و مجسمه و... بوده و ساختمان کوچک‌تر، هنر مدرن - مجسمه‌سازی، نقاشی - آذربایجان را به معرض نمایش گذاشته است.

- مسجد تَر پیر

تَریبیر بین سال‌های ۱۹۰۲ و ۱۹۱۴ ساخته و در سال ۲۰۰۷ بازسازی شد و روکشی از طلا به مناره‌های آن اضافه کردند. معماری آن تماماً، اسلامی است.

- مسجد امام حسین

مسجدی نو ساز که جذابیت‌های معماری‌اش مربوط به شمال آفریقا و همچنین برگرفته از هنر مدرن آذربایجان است.

- کلیسای آرچانجل میشل روسیان

مرکز جامعه ارتودوکس باکو است. این کلیسا معمولاً به روی توریست‌ها باز نیست. اما به هر حال احتمال رفتن صد در صد منتفی نیست، اگر توانستید به داخل آن بروید، مجسمه‌های زیبا، نقاشی‌های رنگارنگ سقف، توجه شما را به خود جلب خواهد کرد.

- کلیسای آرامنه

کلیسای دیگر باکو است که به دلیل کم‌تعداد بودن آرامنه، به حالت متروک درآمده. این کلیسا، یاد آور تقسیمات مرزی و فرهنگی وحشیانه‌ای است که منطقه‌ی قره‌باغ نتیجه‌ی یکی از آن‌هاست.

- خیابان شهیدان

در جنوب غربی مرکز شهر، یادبود تلخ قربانیانی است که توسط حملات ارتش سرخ در سال ۱۹۹۰ کشته شدند. البته بعداً کشته‌شدگان کشمکش‌های قره باغ نیز به قربانیان حملات ارتش سرخ اضافه شدند. یادبود کوچکی هم برای نظامیان کشورهای انگلستان و مشترک المنافع که در اطراف باکو در جنگ جهانی اول کشته شدند هم در آن نزدیکی وجود دارد که البته باعث مجادلات زیادی شده است و خیلی‌ها مخالف حضور آن هستند.

غذا

مهم‌ترین مشخصه‌ی غذاهای باکو تنوع زیاد آن‌هاست. علت این امر را باید در تأثیر فرهنگ غذایی ایرانی، روسی و عادات غذایی خود ترک‌ها جست‌وجو کرد. در رستوران‌های باکو می‌شود غذاها را بر حسب ریشه‌های قومی - ملی‌شان به آذری، روسی، ترکی (ترکیه‌ای) و گرجی تقسیم‌بندی کرد و البته باید دانست که فست‌فود هم همیشه در دسترس است.

در باکو، اغذیه‌فروشی‌های خیلی زیادی کباب ترکی می‌فروشند. یکی از آن‌ها اینتر گرانده است که در خیابان تقی‌یف قرار دارد و از همه معروف‌تر است. اگر یکی از طرفداران مک‌دونالد هستید، بد نیست بدانید که یک شعبه‌اش در میدان فواره موجود است. بسیاری از شیرینی‌فروشی‌ها، اسنک‌های کوچک و ارزان همراه با چای یا شکلات دارند. البته اگر نمی‌توانید آذری صحبت کنید، بهتر است یا پول خرد داشته باشید یا بی‌خیال شیرینی خوردن شوید. قنادی حیات در خیابان آزادلیک قرار دارد و بهترین قنادی پیشنهادی ماست. قنادی اصلا هم نزدیک ایستگاه مترو در خیابان کفار کابارلی قرار گرفته و خاچاپوری‌های آن رگلوچه‌های شیرینی که داخل آن‌ها با پنیر پر شده است) بسیار لذیذ و خوش مزه است.

شهر شکی

شهر شکی Shaki

تا حدی است که غیر قابل قیمت‌گذاری تشخیص داده شده‌اند. اما جالب‌ترین موزه در شکی موزه‌ی مشبک است. چنان که گفته شد شکی شهر مشبک‌ها است. مشبک‌سازی در واقع هنری است قدیمی که در ایران هم رواج دارد. در هنر مشبک، چسب، میخ، پیچ و شی خارجی نقشی ندارد، در واقع قطعات چوب مثل پازل در هم چفت می‌شوند و یک کل بزرگ‌تر مثل در پنجره یا پاراوان را شکل می‌دهند.

رستوران‌های شکی بسیار ارزانند و در هر خیابان معروف شکی لااقل یک رستوران خوب را پیدا خواهید کرد. آش و پیتی از غذاهای معروف در شکی‌اند. پیتی غذایی است که شبیه به آبگوشت خودمان است، حتی طرز خوردن آن همراه با تلیت کردن نان و جدا خوردن گوشت است. همچنین شکی برای شیرینی‌هایش معروف است، حکم حلواي شکی در آذربایجان، مثل کلوچه‌ی شمال ایران می‌ماند.

تاریخچه

تا حدی است که غیر قابل قیمت‌گذاری تشخیص داده شده‌اند. اما جالب‌ترین موزه در شکی موزه‌ی مشبک است. چنان که گفته شد شکی شهر مشبک‌ها است. مشبک‌سازی در واقع هنری است قدیمی که در ایران هم رواج دارد. در هنر مشبک، چسب، میخ، پیچ و شی خارجی نقشی ندارد، در واقع قطعات چوب مثل پازل در هم چفت می‌شوند و یک کل بزرگ‌تر مثل در پنجره یا پاراوان را شکل می‌دهند.

رستوران‌های شکی بسیار ارزانند و در هر خیابان معروف شکی لااقل یک رستوران خوب را پیدا خواهید کرد. آش و پیتی از غذاهای معروف در شکی‌اند. پیتی غذایی است که شبیه به آبگوشت خودمان است، حتی طرز خوردن آن همراه با تلیت کردن نان و جدا خوردن گوشت است. همچنین شکی برای شیرینی‌هایش معروف است، حکم حلواي شکی در آذربایجان، مثل کلوچه‌ی شمال ایران می‌ماند.

شکی یکی از شهرهای سرسبز و زیبای آذربایجان است که به دلیل تبلیغات ضعیف هنوز توریست زیادی راهی آن نمی‌شود و به همین دلیل شهر به طرز خاصی بکرو دست نخورده باقی مانده. میدان اصلی شهر را یک پارک بسیار بزرگ، پر از خانه‌های درختی تشکیل می‌دهد. این قسمت از شهر تقریباً جدید است و در دوره‌ی معاصر شکل گرفته. در شکی قلعه‌ی حاجی چلبی از اهمیت بسیاری برخوردار است، حاجی به نوعی یک قهرمان ملی و پدر معنوی این شهر محسوب می‌شود و مورد احترام مردم است. کاروان‌سرای خان‌سرای با درخت‌های خرماي معروفش و قندیل‌های تالارش یکی دیگر از دیدنی‌های مهم در شکی هستند. اتاق‌های این کاروان‌سرا داری در و پنجره‌های مشبک‌کاری بسیار زیبایی هستند، اصولاً مشبک یکی از سوغات شکی است. داخل اتاق‌ها علاوه بر این مشبک‌ها نقاشی‌هایی از جنگیدن حاجی چلبی نیز می‌بینیم، که خبر از دلآوری‌های وی در میادین جنگ می‌دهد.

حال که صحبت از حاجی چلبی به میان است بد نیست بگوییم او کیست و چه کرده که در همه جای شهر اسمش را بر در و دیوار و روی مکان‌های مهم می‌بینید. داستان از ۱۷۱۶ میلادی آغاز می‌شود، سالی که شهر توسط سیل ویران شد. البته حاجی در آن زمان کار خاصی نکرده، اما شهر حسابی از رونق افتاده بود، در ۱۷۴۰ است که حاجی چلبی تصمیم می‌گیرد شهر را بازسازی کند. او در نوخا - که اسم قدیمی شکی است - یک قلعه می‌سازد. و همچنین در مبارزاتی بنیان‌گذار خوانین مستقل در آذربایجان می‌شود. البته این قلعه نجات‌دهنده‌ی شکی نیست چرا که باز هم سیلاب شهر را با خاک - یا بهتر است بگوییم، گل - یکسان می‌کند، اما این بار چون شهر مهم است دوباره قد علم می‌کند. شکی، مشخصاً به خاطر ابریشمش معروف است و هنوز که هنوز است در بازارهای این شهر روسری‌های ابریشمی درجه یک را پیدا می‌کنید.

شکی نه فقط سرسبز که از حیث فرهنگی هم غنی است. موزه‌ی رشید بی افندی یک موزه‌ی مختص به قوم‌شناسی است که اشیای باستانی و صنایع دستی قابل توجهی، عموماً مربوط به شکی را در خود گردآوری کرده است. از دیگر دیدنی‌های شکی یک کلیسای روسی با معماری خاص و به شکل استوانه‌ای است و البته کاربری آن امروزه از کلیسا به موزه عوض شده و مجموعه‌ای از اشیای هنری تولید شده در شکی مثل فلزکاری، قلاب‌دوزی و سفال‌گری را شامل می‌شود. ارزش این اشیای

در مورد سفر به آذربایجان سوال دارید؟ با لبخند، راهنمای شما عزیزان هستیم

آژانس مسافرتی سفری دیگر
88 85 10 80

حمل و نقل

در یک شهر بزرگ آذربایجانی راحت می شود در مرکز شهر و جاهای دیدنی قدم زد، البته شیب زمین به گونه ایست که برای مسن ترها مشکل ساز است، اما برای این جور مشکلات راهکارهایی به نام حمل و نقل عمومی و همچنین تاکسی وجود دارند.

- تاکسی

بهتر است مقصد خود را بدانید. آدرس، تقریباً در آذربایجان یک افسانه است، زیرا نام اکثر خیابان ها تازه (از دوران استقلال به بعد) عوض شده، پس بهتر است به راننده نام محلی که می خواهید بروید - مثلاً مدرسه، هتل و یا منطقه ی تاریخی - را بگویید. قیمت تاکسی بین شش تا هشت هزار تومان است.

- اتوبوس و مینی بوس

اتوبوس ها و مینی بوس ها از ۷ صبح تا ۸ شب یکسره کار می کنند و بهای بلیت آن ها حدود سی تومان است و بیشتر جاهای شهر را می گردند. حدود ۲۴ مسیر اصلی برای آن ها در داخل شهر تعریف شده که خیلی به کارتان خواهد آمد، اگر آذری یا روسی بدانید.

مراکز خرید

شکی یک بازار دارد که به گران فروشی معروف است و باید قدرت چانه زنی و همچنین قابلیت هایتان را در زبان آذری را ارتقا ببخشید. اسم این بازار تره است و در آن سفال، صنایع دستی فلزی، فرش و همچنین میوه، سبزی، گوشت، پنیر و حتی زعفران، پیدا می کنید. کارخانه ی ابریشم این شهر در خیابان رسول زاده قرار دارد و گردشگران اجازه ی دیدن آن را ندارند، اما این را گفتیم تا بعد اشاره به مغازه ی روبه روی آن داشته باشیم. نام این مغازه ایپگ مغازین است و روسری های ابریشمی زیبایی را می فروشد.

جاذبه های تفریحی و گردشگری شکی

- خان سرایی

یکی از مهم ترین جاهای دیدنی در شکی این کاروان سراست که ساخت آن در سال ۱۷۶۲ میلادی به پایان رسیده. این کاروان سرا در میان باغ رزو در پشت دو درخت بزرگ خرما که در سال ۱۵۳۰ میلادی کاشته شده اند، قرار دارد. نمای منحصر به فرد این کاروان سرا با طاق استالاکتیت (قندیل مانند) نقره ای تزیین شده است.

تنها یک اتاق بزرگ در داخل کاروان سرا هست که نمای داخلی آن با نقش های ریزو زیبایی تزیین شده. زیبایی کاروان سرا در بالای پله های مرکزی به اوج خود می رسد. نقاشی هایی از جنگ قهرمانانه ی حاجی چلبی می بینید که در آن سربازها، شمشیرها، سلاح ها و سرهای خونین بریده شده هم حضور دارند. پله، نقاشی خشنی است.

اتاق خانم درقیاس با اتاق خان، اتاقی است که بیشتر با اشکال گل، پرنده و هنرهای اسلیمی تزیین شده. اتاق خان، بیشتر اتاقی مردانه است و صحنه هایی از شکار، جنگ های افسانه ای و شیرهایی که آنتلوپ ها (نوعی جاندار شبیه گوزن) را شکار کرده اند، در آن دیده می شوند.

- موزه ی رشید بی افندی

گروه های گردشگری از روی عادت بین موزه ی رشید بی افندی، موزه ی تاریخی و ناحیه ی قوم گرایی در رفت و آمد هستند. البته جذابیت نام این موزه از مجموعه ای که به نمایش گذاشته، خیلی خیلی بیشتر است. دیدنی های موزه شامل خرده ریزهای مربوط به دوران باستان، صنایع دستی قومی و تابلوهای اغراق شده و احساساتی از جنگ جهانی دوم، و البته قتل عام و کشتار در قره باغ که تا حدی از بخش های دیگر جالب تر است، می شود.

- موزه ی هنر ملی

این کلیسای ساخته شده در قرن ۱۹ میلادی، که شکل نامعمول و استوانه ای دارد، به سبک معماری قفقازی و آلبانیایی ساخته شده. این موزه مجموعه ای از آثار هنری شکی را به نمایش گذاشته که شامل فلزکاری، سفالگری و قلاب دوزی می شود، اکثر این آثار بسیار ارزشمند و غیر قابل قیمت گذاری هستند.

- موزه‌ی مشبک‌کاری

صدها تکه‌ی چوب به هم چفت می‌شوند تا یک مشبک را بسازند. این آثار چوبی پیچیده را بدون استفاده از فلز یا میخ می‌سازند و بد نیست بدانید که حتی چسب هم در طی ساخت مصرف نمی‌شود و با این اوصاف دریا پنجره و یا شی ساخته شده بسیار محکم است. نمونه‌های کوچکتر از مشبک‌سازی که جنبه‌ی تزئینی دارند در همین موزه، به عنوان سوغات فروخته می‌شوند.

- کلوب چنگیز

چنگیز مصطفی خبرنگار تلویزیون بود و در سال ۱۹۹۲ میلادی به هنگام فیلم‌برداری از جنگ قره‌باغ کشته شد. عکس‌هایی از دوران زندگی‌اش به اضافه‌ی مجموعه‌ای کوچک اما دیدنی از نقاشی‌های دوران مدرن آذربایجان در این موزه به نمایش گذاشته شده است. در طبقه‌ی زیرین، هنرهای نژادی به نمایش گذاشته شده است. در ضمن این موزه دارای یک سینما با دستگاه تهویه است که ساعتش ساعت شش بعدازظهر است و فیلم‌ها را با زیرنویس انگلیسی به نمایش می‌گذارد. بیشتر فیلم‌هایی که به نمایش گذاشته می‌شوند، روشنفکرانه‌اند.

غذا

ذاخوری‌های شکی بی‌شمار و ارزان‌اند، اما کیفیت غذا بیش از حد معمولی است و باید سطح انتظارتان را پایین بیاورید. این غذاخوری‌ها در اطراف بازار تزه مستقرند.

- رستوران چلبی خان

دکوراسیون داخلی چلبی خان با چوب کاج به قدری عجیب است که در شما این حس را ایجاد می‌کند که در حال غذا خوردن در یک ساعت زنگ‌دار با فاخته‌ای هستید که صبح‌ها خود را موظف به کوکو کوکو گفتن می‌داند. تابستان‌ها در میان درختان کاج خارج از رستوران برای مشتری‌ها میز می‌چینند.

- شاهین کافسی

این رستوران در قلعه چلبی نوخا قرار دارد، داخل قلعه را کافه کرده‌اند اما در بیرون قلعه اطاقک‌هایی ساخته‌اند که غذا را درون آن سرو می‌کنند، دیوارهای این اطاقک‌ها با پارچه پوشیده شده‌اند و به شکل پیچک تزئین‌شان کرده‌اند. کیفیت غذا بهتر از چیزی است که حدسش را می‌زدید و محبوب‌ترین غذای این رستوران هم دلمه‌ی برگ مو است که در درون قابلمه‌ی سفالی سرو می‌شود.

- هتل کاروانسرا

دارای ۲ تا رستوران است که بیشتر غذاهای آذری ارایه می‌کنند. غذا تابستان‌ها در زیر کلاه فرنگی‌های چوبی در باغ رز سرو می‌شود. در زمستان هم غذا را در داخل اتاق‌های طاقدار و همراه با موسیقی و ساز و آواز عرضه می‌کنند.

شهر نخجوان Nakhchivan

برای سفر به نخجوان احتیاج به ویزا - اگر تابعیت ایران را دارید - نخواهید داشت. بعد از عبور از مرز، تاکسی‌ها منتظر شما هستند تا شما را به نخجوان برسانند. فاصله‌ی نخجوان تا مرز جلفا تنها ۴۰ کیلومتر است، جاده‌ها هم از امنیت بالایی برخوردارند. از نظر شکل و شمایل ساختمان‌های نخجوان و محیط شهری شبیه سایر شهرهای آذربایجانند اما تمیزتر و خلوت‌تر از آن‌ها هستند. آب و هوای نخجوان نیمه‌خشک بوده، خصوصاً تابستان‌ها آفتاب سوزانی دارد. اما زمستان‌ها سخت و پربرف هستند، از این رو می‌توان گفت که آب و هوای نخجوان تا حد خیلی زیادی شبیه به استان‌های شمال غربی ایران است. بهترین وقت برای رفتن به نخجوان، تابستان و بهار است.

می‌گویند نخجوان مهد فرهنگ و تاریخ آذری است، در لغت اما معنای نخجوان، نخستین استراحتگاه است. نخجوان تکه‌ای جدا از آذربایجان است. از جمهوری آذربایجان دور افتاده و بین ایران و ارمنستان - که مناسبات سیاسی‌اش با آذربایجان چندان دوستانه نیست - قرار گرفته و در حقیقت به صورت یک جمهوری خودمختار اداره می‌شود. آذربایجان از طریق نخجوان با ترکیه هم‌مرز می‌شود. این مرز کوتاه، برای آذربایجان اهمیت اساسی دارد و خیلی از مبادلات تجاری با ترکیه از طریق نخجوان صورت می‌گیرد. به علاوه پروازهایی که از باکو به نخجوان انجام می‌شود نقشی اساسی در اقتصاد این منطقه بر عهده دارند. می‌گویند عمر نخجوان به دوران نوح می‌رسد، کشتی‌اش در نخجوان در هم شکسته و بعد در کوه‌های آزارات - در ارمنستان - به گل نشست. ممکن است این داستان را باور نکنید، اشکال ندارد، به هر حال غرض این‌که نخجوان عمری دراز دارد. این جمهوری خودمختار بر اساس معاهده‌ی ترکمن‌چای در ۱۸۱۸ میلادی از ایران جدا شد، بعدها هم ارمنه با تصرف مناطقی از آذربایجان موجب جدافتادگی این تکه از آذربایجان شدند. با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، بین ارمنستان و آذربایجان جنگ در گرفت و ارتباط زمینی نخجوان با آذربایجان قطع شد. نباید فراموش کرد که استان نخجوان چند شهر مهم علاوه بر مرکزش نخجوان، در خود دارد. اردوباد، جلفا، بابک، شورو، شاهبوز، سدرک و کنگرلی از این جمله‌اند. این جمهوری خودمختار در جنوب منطقه‌ی قفقاز و شمال رود ارس محصور شده، مساحتش ۵۵۰۰ کیلومتر مربع است و جمعیتش را در سال ۲۰۰۱ بیش از ۴۰۰۰۰۰ نفر تخمین زدند.

مهم‌ترین دیدنی نخجوان مقبره مومنه خاتون است که در واقع یک برج هشت ضلعی آجری است و تا حدود زیادی نماد شهر هم محسوب می‌شود. بعد از مقبره مومنه خاتون، مهم‌ترین و شاید کنجکاو‌برانگیزترین جاذبه‌ی دیدنی، غار اصحاب کهف است، بله، درست است شما در نخجوان هستید شهری که کشتی نوح در آن در هم شکسته و اصحاب کهف در آن خوابیده‌اند! از لحاظ موزه نخجوان چیزی کم ندارد، موزه‌ی قوچ‌های سنگی، موزه فرش، موزه‌ی حیدر علی‌اف رییس‌جمهور پیشین آذربایجان هر نوع سلیقه‌ای با هر علاقه‌ای را - علاقه‌مندان به سنگ، علی‌الخصوص قوچ‌های سنگی، علاقه‌مندان به فرش و علاقه‌مندان حیدر علی‌اف! - اغنا می‌کنند.

اجناس بازار در نخجوان ترکیبی است از کالاهای روسی، ترک، ایرانی و طبق معمول چینی! بازار ۵۷ یک بازار روباز است که به صورت غرفه‌ای تقسیم‌بندی شده است و هر روز جز یک‌شنبه دایر است، در بیرون این بازار هم میوه و سبزی و ماهی می‌فروشند. در نخجوان بازار مدرن هم پیدا می‌شود. مرکز تجارت مهم‌ترین، مدرن‌ترین و بزرگ‌ترین پاساژ در نخجوان است و در طبقه‌ی بالایش، هتل تجارت واقع شده. الیش و ریش هم فروشگاه‌ی است که صرفاً کالاهای تولید ترکیه - عمدتاً خوراکی - می‌فروشد و قیمت‌هایش هم با داخل ایران فرق چندانی ندارد. برای جابه‌جایی در سطح شهر، بهترین وسیله تاکسی است که همیشه هم در دسترس است. نرخ تاکسی‌ها مصوب و ثابت بوده و برای جابه‌جایی درون شهری مبلغی در حدود دوهزار تومان باید بپردازید. از لحاظ امکانات نیز، در تمام شهر صرافی، دستگاه خودپرداز و کافی نت - بیشتر از حد مورد نیاز! - پیدا خواهید کرد.

تاریخچه

افسانه‌ها می‌گویند نخجوان را حضرت نوح ساخته، ظاهراً کشتی نوح قبل از به گل نشستن در آزارات ارمنستان، در الانداغ نخجوان در هم شکسته بود! نخجوان در قرن دوازده میلادی یکی از سه پایتخت سلسله‌ی آتابی بود، این سلسله حتی غرب ایران را هم در کنترل داشتند و یکی از قدرت‌های زمان خود به حساب می‌آمدند. در قرون وسطی نخجوان تبدیل به یک مرکز تجاری مهم و پررونق شد و در قرن ۱۸ میلادی تبدیل به یکی از مهم‌ترین خان‌نشین‌های آذری شد. در -

جاذبه های تفریحی و گردشگری شکی

- آرامگاه بزرگ مومنه خاتون

این آرامگاه، یک نماد تمثیلی برای کل نخجوان به حساب می‌آید و بین دیدنی‌های آذربایجان یکی از معروف‌ترین‌هاست. برج بیست و شش متری آجری‌ای که حکم آرامگاه را دارد با کاشی‌های فیروزه‌ای و خط کوفی تزیین شده. قدمت این مقبره به قرن دوازدهم میلادی برمی‌گردد، در پارکی به همین نام قرار دارد و بنیان‌گذار سلسله‌ی آتایی، شمس‌الدین الدنیز، همراه با همسر مورد علاقه‌اش - که نامش بر روی آرامگاه به جا مانده - در آن دفن شده‌اند. خود گورها در طول دهه‌ی ۱۹۵۰ به سن‌پترزبورگ برده شدند، اما داخل گودال، نمایشگاهی کوچک از عکس‌ها و نقاشی‌های مربوط به این قبرها و مناره - دروازه و مسجد تاریخی جمعه که تا قرن نوزدهم در کنار مقبره مانده بودند - را به نمایش می‌گذارد.

- موزه‌ی قوچ‌های سنگی

در نزدیکی مومنه خاتون، موزه‌ی قوچ‌های سنگی تاریخی در هوای آزاد قرار دارد، فضای موزه مثل پارک است و حالت گردش‌گاهی بزرگ و عجیب را تداعی می‌کند، چیزی که موجب زیبا شدن و غریب شدن فضای موزه می‌شود بدون شک، چشم‌اندازی است که به کوه‌های آارات و البته شهر مشرف است.

- موزه‌ی فرش نخجوان

موزه‌ی فرش در کاخ اکنون بازسازی شده‌ی احسان خان، پادشاه نخجوان در قرن هجدهم قرار دارد. این موزه برای شناخت و تشخیص چهار سبک اصلی فرش آذری ایده‌آل است. همچنین انواع گلیم، سوماکس و پالاز در این موزه به نمایش گذاشته شده‌اند.

- مسجد حضرت زهره

مسجد دوقلوی حضرت زهره با معماری مدرن‌اش، به رنگ زرد آجری کم رنگ، با گنبدی فلزی و شبیه به دیگ بخار ساخته شده است. چون سرمایه‌گذاران ساخت این مسجد ایرانی بودند، با نام مستعار مسجد ایرانی نیز خوانده شد.

- موزه حیدر علی آف

با ساختمانی بزرگ و مجلل، محل نگه‌داری آثار زندگی رئیس جمهور سابق آذربایجان است. برای ورود به این موزه نیازی به پرداخت ورودی ندارید و جلوی آن، آب‌نما و فضای سبز جهت استراحت وجود دارد.

- غار اصحاب کهف

یکی از مهم‌ترین دیدنی‌های نخجوان به شمار می‌آید و در ۱۸ کیلومتری این شهر قرار دارد. این غار در انتهای یک جاده‌ی باریک که از جاده‌ی اصلی جدا می‌شود، واقع شده. سر جاده‌ی اصلی یادمانی بزرگ از سیمان به رنگ سفید با پایه‌های صورتی وجود دارد که روی آن به زبان روسی نوشته شده: غار اصحاب کهف.

قرن بعدی، در جنگ بین ایران و روسیه براساس معاهده‌ی ترکمن‌چای از ایران جدا شد. آذربایجان طی سال‌های ۱۹۱۸ تا ۱۹۲۰ مستقل از شوروی بود و از باکو تا نخجوان گسترش یافته بود، اما بعدها در زمان زمام‌داری لنین اوضاع تغییر کرد، او استان زانگزور را به ارمنستان داد و برای همین نخجوان از بقیه‌ی آذربایجان دور افتاد. در ۱۹۲۴ نخجوان جمهوری خودمختار سوسیالیستی اعلام شد. در ژانویه‌ی ۱۹۹۰ هنگامی که اولین ترک‌ها در ساختار اتحاد جماهیر شوروی نقش می‌بست نخجوان به طور رسمی از اتحاد جماهیر شوروی اعلام استقلال کرد اما چندی بعد به جمهوری آذربایجان ملحق شد و هم‌اکنون بخشی جدایی‌ناپذیر اما دور افتاده از آذربایجان به حساب می‌آید.

حمل و نقل

بهترین راه گشتن شهر تاکسی است. نرخ کرایه تاکسی ثابت است، برای همین احتمال این‌که از شما کرایه‌ی نامعقول بگیرند در حد صفر است. هزینه‌ی تاکسی در یک مسیر تقریباً دوهزار تومان می‌شود. برای خروج از شهر حتماً با راننده بر سر کرایه به توافق برسید برای این منظور باید توانایی‌های خود را در دو رشته‌ی زبان آذری و چانه‌زنی تا حد زیادی بالا ببرید.

آب و هوا

آب و هوای نخجوان در کل شبیه به استان‌های شمال غرب ایران است. این یعنی زمستان‌های سرد و سخت و تابستان‌های خشک و البته به خاطر عامل ارتفاع و موقعیت جغرافیایی، ملایم. آفتاب نخجوان سوزان است پس اگر به آفتاب حساسیت دارید و تابستان عازم هستید، ضد آفتاب و چتر مخصوص و ... را فراموش نکنید.

مراکز خرید

بازارهای نخجوان مملو از کالاهای ساخت ترکیه، ایران و بعضاً روسی است. دیدن این بازارها خالی از لطف نیست.

- بازار ۵۷

این بازار رونق هر روز هفته به جز یکشنبه‌ها از ساعت ۹ صبح تا دو بعد از ظهر باز است و اکثر کالاهای آن را لوازم خانگی، برقی، پوشاک، طلا و جواهرآلات تشکیل می‌دهند. در فضای بیرونی بازار البته، میوه و سبزیجات می‌فروشند، اگر برای خرید به این بازار می‌روید، چانه زدن را فراموش نکنید.

- مرکز تجارت

ساختمانی بزرگ و مدرن در یک طبقه که بالای آن، هتل تجارت قرار دارد. در دو طبقه‌ی همکف، پارکینگ بزرگ، مدرن و نسبتاً گران قرار دارد که تقریباً هر آنچه از یک مرکز خرید را انتظار دارید را برآورده می‌سازد.

- آلبیس و ریش

فروشگاهی بزرگ و یک طبقه است که با سرمایه‌گذاری شرکتی ترکیه‌ای و برای فروش اجناس تولید ترکیه ایجاد شده است. قیمت‌ها در این فروشگاه مثل قیمت‌های داخل ایران است.

شماره های قبلی کتاب های الکترونیکی راهنمای سفری دیگر را دریافت کرده اید؟

دانلود رایگان در:

safaridigar.com/download

تماس با آژانس سفری دیگر

تلفن تماس:

021 - 88 85 10 80

پست الکترونیک:

info@safaridigar.com

وب سایت:

www.safaridigar.com

آدرس:

تهران، خیابان میرزای شیرازی، بالاتراز کریمخان، بین کوچه 4 و 6، پلاک 76، طبقه دوم